

[Stetter.]

bortforklare inkonsekvensen mellem importafgiften og dette forslag om investeringsfradrag. For det første er langt de fleste investeringsgoder fremstillet i udlandet, og for det andet er størsteparten af de komponenter, der indgår i den danske maskinproduktion, belagt med særtold. Endelig er det en almindelig erfaring, at de virksomheder, som er likvide, og som kan disponere frit, vil gøre, hvad de kan for at udnytte dette ekstra investeringsfradrag, uanset om der er tale om dansk fremstillet eller importeret produktionsudstyr.

Man kan derfor med rette spørge finansministeren, hvorfor arbejdspladserne skulle belemres med importafgiften på produktionsudstyr, og hvorfor ministeren afviste at forhandle med oppositionen om en friholdelse af dette udstyr, når ministeren nu alligevel bagefter mener det nødvendigt at gennemføre dette forslag om ekstra investeringsfradrag. Nu vel, det er jo muligt, at finansministeren har en eller anden form for forklaring på dette, og den vil jeg lytte til med interesse. Men der er mange, mange virksomhedsledere, som ryster fortvivlet på hovedet over denne inkonsekvente politik, som giver dem spekulationer og besvær, der burde have været undgået og kunne have været undgået.

Den offentlige debat har tidligere på året beskæftiget sig med det hensigtsmæssige i at ændre princippet om afskrivning på anskaffelsesprisen for produktionsmidler med en hurtig teknisk forældelse til et princip om afskrivning på nyanskaffelsesprisen. Jeg synes, det er forståeligt, at denne debat er kommet i gang, al den stund de nuværende afskrivningsregler stort set er fra 1957, for så kunne det jo godt tænkes, at det var nødvendigt med en ajourføring og udbygning.

Skal man over på et sådant princip, en sådan praksis, så er det nok umuligt at gennemføre en effektiv kontrol med afskrivning på den enkelte maskine eller det enkelte produktionsudstyr, og så må man vel have en regel om tilladelse til afskrivning på en højere sum end anskaffessummen, og denne regel må være generel og omfatte alt produktionsudstyr efter lov om skattemæssige afskrivninger, svarende til opbygningen i regeringens forslag.

Den konservative folketingsgruppe vil i folketingsudvalget arbejde på at vinde tilslutning til dette princip som en almindeligt gældende regel eller, hvis det viser sig muligt at administrere, en regel gældende for det produktionsudstyr, der er særlig udsat for en hurtig teknisk forældelse. Vi vil derfor forsøge at overbevise finansministeren om, at det er betydelig mere hensigtsmæssigt at gøre dette investeringsfradrag permanent.

Med finansministerens tidsbegrænsede lovforslag vil vi opleve en unaturlig udvikling i investeringsforløbet. Vi ved af erfaring, at de arbejdspladser, som har likvid kapital, naturligvis vil benytte denne fordelagtige regel, medens de arbejdspladser, som måske trænger allermost til maskinudskiftning, men som i 1972 ikke råder over likvide midler, ikke kan udnytte dette ekstra fradrag. En permanent, muligvis noget begrænset ordning vil derimod give grundlag for en fornuftig og naturlig investeringspolitik i samtlige virksomheder.

Vi begriber naturligvis, at der er tale om et indtægtstab for stat og kommune, men vi er rede til at sætte kapital ind på de områder, hvor vi har sikkerhed for at få den igen i form af højere produktion og eksport. Jeg lyttede med stor glæde til den socialdemokratiske ordfører, der også var inde på dette tema. Hvis han i øvrigt vil rette sig efter disse betragtninger, skulle der være god mulighed for at blive enige i udvalget, for vi skal jo til syvende og sidst arbejde og producere os frem til et mindre underskud i samhandelen med andre lande. Jeg mener, han har ret i, at det er en af måderne at gøre det på. Hertil kommer, at det skønnede indtægtstab for 1972 vil have en tendens til at blive mindre, fordi vi får et jævner og mere naturligt investeringsforløb. Med gennemførelse af en sådan regel vil vi på dette punkt skabe konsekvens i den økonomiske politik.

Vi har enkelte andre spørgsmål i forbindelse med dette forslag. F. eks. gælder det ekstra investeringsfradrag for maskinanskaffelser for 1972. Det ville nok være mere i overensstemmelse med gældende vilkår, såfremt forslaget omfattede beordrede, kontraherede maskinanskaffelser i 1972. Der er jo ofte ret lange leveringstider. Selv om man bestiller maskinudstyr i januar måned i år,